

[Skrumsager Skau]

fastholde de nuværende muligheder for afskrivninger af varelagre.

Det skal også lige nævnes, at hvis varerne senere sælges til en højere pris end det, de er nedskrevet til, tages forskellen ind som en indtægt. Men vi ved jo, at mange varer i lagerperioden taber i pris for hver eneste dag, der går.

En gennemførelse af forslaget vil derfor skade danske virksomheder og dansk industri, hvor det også vil have en negativ effekt på vores beskæftigelse. Derfor går venstre imod forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som jeg sagde under behandlingen af det forrige forslag, er jeg tilhænger af at give regeringen flere penge, når der er rimelighed i det, så underskuddet kan komme ned. Men jeg tror ikke, der er rimelighed til stede her. Jeg mener ikke, det vil være godt at støtte dette forslag og derved fjerne denne mulighed for erhvervslivet, så jeg kan ikke stille SF i udsigt, at selv en grundig og omhyggelig udvalgsbehandling i dette tilfælde vil medføre, at jeg ender med at stemme for det; det må jeg bedrøve hr. Thoft og de andre forslagsstillere med.

På den anden side vil jeg henstille, at regeringspartierne ikke bruger argumenter, der er så umiddelbart frastødende som det argument, den konservative ordfører anvendte, da han sagde, at denne regel på den anden side har været gældende i så mange år, at det alene er et argument for at bevare den. Nej, tværtimod, når noget har været gældende i mange år, er der virkelig god grund til at undersøge, om det fortsat virker godt og efter hensigten.

Jeg mener, at vi ikke kan afskaffe denne regel nu, fordi jeg tror, at dens altovervejende virkning er gunstig.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet afviser dette erhvervsfjendtlige forslag fra SF. Skal der røres ved afskrivningsreglerne, skal de efter fremskridtspartiets opfattelse ikke forringes. Det kunne derimod overvejes, om det ikke samfundsøkonomisk ville være en fordel at forbedre afskrivningsreglerne, ikke bare på varelagre, men generelt. Det ville være en billig metode til at sætte mere gang i hjulene og

skabe mere beskæftigelse. Det ville selvfølgelig medføre en vis provenuforskydning, men en genstand kan jo kun afskrives én gang, og derfor ville skatteprovenuet på lidt længere sigt være uændret, og forbedrede afskrivningsregler ville helt automatisk medføre de større investeringer i erhvervslivet, som f.eks. hr. Lykketoft efterlyste.

Lenger (VS):

Nedskrivningerne på varelagre er jo, som SF også skriver i bemærkningerne til forslaget, først og fremmest en typisk krigstidsforanstaltning, og det, vi oplever i dag, er, at man nu forsøger at finde nye begrundelser for at opretholde denne foranstaltning, da enhver jo ved, at den gamle ikke duer mere og ikke har gjort det længe. Der forekommer praktisk taget ikke prisfald på varelagre i dag, og der eksisterer ikke nogen som helst begrundelse for afskrivningsordningen, som kun er et subsidium til erhvervslivet. Der kan hvert år ske en nedskrivning i slutlageret, og på den måde kan man formindske den skattepligtige indkomst. Slutlageret overføres hvert år til næste år og får så status af begyndelseslager, og det vil sige, at der umiddelbart er tale om en forskydning af skattebesparelsen. Men år efter år kan den forskydes videre og eventuelt forøges.

De forventninger om prisfald, som oprindeligt begrundede reglen, eksisterer ikke mere, og skatteyderen skal end ikke dokumentere nogen risiko for, at der vil ske et prisfald. Derfor synes jeg ikke ministeren har ret, når han står her og taler om, at det er denne risiko, der er årsagen til bestemmelsen. Hvis der skulle være mening overhovedet i denne begrundelse, kunne man som et mindstemål kræve en dokumentation for det. Når risikoen altså ikke bliver aktuel – og det gør den af gode grunde sjældent – vil det sige, at skatteudskydelsen godt kan være vedvarende, og den bliver så betalt at andre skatteydere, som det jo er tilfældet med enhver skattefordel, der gives til en eller anden. Hvis der endelig sker et direkte tab, er der også mulighed for at fradrage dette på anden vis.

Det helt særlige ved denne form for subsidier er, at de ikke umiddelbart er særlig gennemskuelige, og at de blot videreføres år for år.